

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Pavla Freiberta a soudkyně JUDr. Heleny Karetové a Mgr. Alice Žáčkové ve věci

žalobkyně: **SkyCloud s. r. o.**, IČO: 049 03 641
sídlem Revoluční 1403/28, 110 00 Praha 1 – Nové Město
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Bergerem
sídlem Bělocerkevská 1037/38, 100 00 Praha 10 – Vršovice

proti
žalované: **EasyJet Europe Airline GmbH**
sídlem Wagramer Straße 19, 1220 Vídeň, Rakouská republika
zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Horníkem
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1

o zaplacení 500 EUR s příslušenstvím, k odvolání žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 2. července 2024, č. j. 10 C 112/2024-31,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výroku I. co do částky 250 EUR spolu s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 500 EUR od 20. 6. 2023 do 7. 8. 2023 a z částky 250 EUR od 8. 8. 2023 do zaplacení **mění** tak, že žaloba **se** v tomto rozsahu **zamítá**; jinak **se** co do částky 250 EUR spolu s úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z této částky od 8. 8. 2023 do zaplacení **potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně uložil žalované povinnost zaplatit žalobkyni částku 500 EUR spolu s 15% ročním úrokem z této částky od 20. 6. 2023 do zaplacení

Shodu s prvopisem potvrzuje E.J.

(výrok I.) a na náhradě nákladů řízení částku 7 099 Kč (výrok II.).

2. Rozhodl tak o žalobě, již se žalobkyně domáhala zaplacení shora uvedené částky s tím, že jde o paušalizovanou náhradu škody ve výši 2x 500 EUR podle ustanovení Čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letu a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (dále jen „nařízení č. 261/2004“), a to v souvislosti s letem č. EC7929 z Amsterdamu do Prahy dne 19. 6. 2023, který byl zrušen. Původní nároky cestujících A. B. a M. H. byly postoupeny žalobkyni.
3. Žalovaná nárok neuznala s tím, že je promlčen, neboť byl vůči ní uplatněn až po marném uplynutí zákonné promlčecí doby.
4. Při svém rozhodnutí soud prvního stupně vyšel ze skutkového zjištění, že oba výše jmenovaní cestující měli rezervaci na předmětný let provozovaný žalovanou, který byl zrušen. Měl také za zjištěné, že nároky obou cestujících byly uplatněny vůči žalované dne 22. 7. 2023 a že jejich pohledávky byly postoupené žalobkyni.
5. Po právní stránce soud prvního stupně předně uzavřel, že je pro řízení mezinárodně příslušný, a to podle ustanovení Čl. 7 odst. 1. písm. b) nařízení Evropského Parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012, o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (přepřelované znění). Samotný nárok pak posoudil jako důvodný podle ustanovení Čl. 7 nařízení č. 261/2004, přičemž tento nárok byl vůči žalované řádně uplatněn před uplynutím 6měsíční lhůty podle ustanovení § 2553 odst. 3 o. z., a tedy není promlčen.
6. O náhradě nákladů řízení rozhodl ve prospěch úspěšné žalobkyně, výši přiznané částky pak určil součtem zaplaceného soudního poplatku a odměny advokáta včetně náhrady jeho hotových výdajů a 21% DPH.
7. Tento rozsudek napadla svým odvoláním žalovaná, která namítala, že skutková zjištění soudu prvního stupně ohledně uplatnění nároku cestujících vůči žalované dne 22. 7. 2023 jsou v rozporu s provedenými důkazy. Výzva nebyla doložena plnými mocemi udělenými zástupci, který za cestující nárok uplatňoval, přičemž absenci tohoto nedostatku nelze dovozovat jen z toho, že jej žalovaná ve své odpovědi na tuto výzvu výslovně nezmínila. Žalobkyně proto nedisponovala potřebným zástupčím oprávněním. Nadto nelze z předložené výzvy dovozovat, že by jí byl nárok uplatněn řádně za oba cestující, neboť výzva zmiňuje toliko částku 250 EUR; identifikace cestujících pak nemůže být nahrazena pouhým číslem rezervace, zvláště pokud tato rezervace zahrnuje (tak jako zde) více osob. Nadto ve výzvě bylo uvedeno, že cestující své nároky žalobkyni postoupili, ač samotné postupní smlouvy obsažené ve spise jsou datovány až dne 9. 10. 2023. Žalovaná proto navrhla změnu napadeného rozsudku s tím, že žaloba bude v celém rozsahu zamítnuta.
8. Žalobkyně s odvoláním žalované nesouhlasila. Uvedla, že nároky obou cestujících byly řádně uplatněny výzvou z 24. 7. 2023, tedy včas s ohledem na datum zrušeného letu (19. 6. 2023). Přílohou výzvy byly i plné moci a podrobná specifikace nároku obou cestujících ve výši 250 EUR pro každého. Tuto výzvu žalobkyně předložila opakovaně, nyní spolu se všemi tvrzenými přílohami. Požadavky žalované považuje za šikanózní, když jména cestujících jsou k dané rezervaci přiřazena i v jejím vlastním interním systému. Žalobkyně proto navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek potvrdil a přiznal jí náhradu nákladů odvolacího řízení.

9. Po zjištění, že odvolání je přípustné (§ 202 o. s. ř. *a contrario*), bylo podáno osobou k tomu oprávněnou (§ 201 o. s. ř.) a včas (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal odvolací soud ve smyslu ustanovení § 212 a § 212a o. s. ř. napadený rozsudek i řízení, které předcházelo jeho vydání, a dospěl k závěru, že odvolání žalované je opodstatněné pouze zčásti.
10. Na tomto místě lze předeslat, že soud prvního stupně správně určil svou mezinárodní příslušnost a věc pak správně posuzoval podle ustanovení čl. 7 nařízení č. 261/2004, přičemž zjištěné skutečnosti (rezervace letu a jeho zrušení) odůvodňují závěr o vzniku nároku obou cestujících na požadovanou kompenzaci, jakož i o jeho postoupení na žalobkyni; v tomto rozsahu ostatně nebylo sporu ani mezi oběma účastníky, resp. námitky v tomto směru neuplatňovala ani žalovaná v podaném odvolání.
11. Sporné bylo, zda byly oba nároky uplatněny včas z hlediska 6měsíční lhůty podle ustanovení § 2553 odst. 3 o. z. V tomto ohledu dospívá odvolací soud oproti soudu prvního stupně k částečně odlišným závěrům.
12. Po skutkové stránce je k této otázce třeba předeslat, že žalobkyně předložila e-mail ze dne 24. 7. 2023 adresovaný žalované na e-mail xxx, a to v podobě zachycující hlavičku e-mailu, obecný text (s výzvou k úhradě do 14 dnů od „dnešního dne“) končící podpisem Mgr. P. T. za žalobkyni a dále specifikaci nároku cestující A. B. na zaplacení částky 250 EUR za konkrétní zrušený let EC7929 z Amsterdamu do Prahy dne 19. 6. 2023. V předmětu e-mailu je uvedeno číslo 16680976, totéž číslo je pak obsaženo též v e-mailu žalované ze dne 26. 7. 2023 adresovaném žalobkyni (P.T.), z čehož je namístě usuzovat, že výše popsaná žádost byla žalované doručena.
13. Žalovaná pak namítala, že nárok nebyl řádně uplatněn, nebyly-li k žádosti přiloženy plné moci. Tento požadavek odvolací soud nesdílí, neboť plná moc je toliko průkazem zmocnění a sama o sobě zastoupení nekonstituuje (to vzniká již samotnou smlouvou mezi zastoupeným a jeho zástupcem). Plná moc proto může být předložena kdykoli později, čímž je doloženo (již dříve existující) zastoupení, případně tímto způsobem může být i zhojen eventuální (předchozí) nedostatek zastoupení (srov. kupř. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 12. 2012, sp. zn. 29 Cdo 4506/2011). Nakolik tedy plné moci obou původních cestujících v řízení předloženy byly, je tím prokázáno i to, že žalobkyně byla zmocněna k jejich zastoupení, přičemž plná moc cestující A. B. je nadto datována již 14. 7. 2023, tedy před uplatněním nároku.
14. Dále pak bylo namítáno, že nárok nebyl řádně uplatněn v celém rozsahu, resp. za oba cestující. V návaznosti na tuto námitku žalobkyně předložila (to ovšem až po vyhlášení nyní přezkoumávaného rozsudku, konkrétně s podáním ze dne 3. 7. 2024) znovu již výše citovanou e-mailovou žádost ze dne 24. 7. 2023, vytištěnou v podobě e-mailu (s textem následujícím za standardní hlavičkou), na který navazují 4 další dokumenty (zřejmě přílohy), a to konkrétně nejen výše citované uplatnění nároku A. B., nýbrž také uplatnění stejného nároku cestujícího M. H. a plné moci obou jmenovaných cestujících.
15. Žalovaná k tomu namítala, že předložení tohoto dokumentu brání účinky koncentrace řízení, s tímto závěrem se však odvolací soud neztotožňuje. Měl-li by totiž nárok žalobkyně být zamítnut pro neunesení důkazního břemene (zde ve vztahu k řádnému uplatnění pohledávky za oba cestující), nemůže se tak stát bez předchozího poučení podle ustanovení § 118a odst. 3 o. s. ř. Takového poučení se žalobkyni (s ohledem na právní názor soudu prvního stupně, který měl nárok za řádně uplatněný) nedostalo, a pokud by měl takto rozhodnout odvolací soud, nebylo by to možné bez postupu podle ustanovení § 213b

odst. 1 o. s. ř. Takové poučení by se pak stávalo pouhou formalitou za situace, kdy již by odpovídající důkaz byl (byť formálně po koncentraci řízení) předložen. Takový důkaz (k jehož předložení měl být účastník správně ze strany soudu podle ustanovení § 118a odst. 3 o. s. ř. vyzván) tedy je zásadně přípustný (§ 118b odst. 1 o. s. ř. *in fine*). Vzhledem k odlišnosti této listiny od dříve předloženého dokumentu a k námitkám žalované nicméně nelze bez dalšího uzavřít, že předložená listina zachycuje autentický obsah tvrzeného e-mailu, žalobkyně proto byla v průběhu jednání odvolacího soudu dne 6. 11. 2024 vyzvána podle ustanovení § 118a odst. 3 ve spojení s § 213b odst. 1 o. s. ř. k předložení důkazů k prokázání tvrzené skutečnosti, že veškeré tvrzené (vytištěné) listiny byly skutečně přílohou uvedeného e-mailu. Přes poučení o následcích nesplnění výzvy (v podobě neunesení důkazního břemene) však žalobkyně ničeho nenavrhl (a to přesto, že jí byla tato výzva avizována s předstihem ještě před jednáním). Za těchto okolností tedy nelze mít za prokázané, že přílohou e-mailu se žádostí ze dne 24. 7. 2023 byly skutečně též další dokumenty mimo specifikace nároku cestující A. B., jež byla předložena již dříve (ohledně této konstantně tvrzené a od počátku dokládané přílohy proto pochybnosti nevznikají).

16. Za této situace tedy odvolací soud dospívá k závěru, že z hlediska zákonné lhůty upravené v ustanovení § 2553 odst. 3 o. z. byl řádně uplatněn toliko původní nárok cestující A. B. na náhradu v částce 250 EUR, nikoli však původní nárok cestujícího M. H..
17. Vzhledem k tomu, že ostatní skutečnosti rozhodné pro vznik uplatněného nároku (platná rezervace, zrušení předmětného letu, jeho délka a postavení žalované coby provozujícího leteckého dopravce), jakož i postoupení nároku původní cestující A. B. na žalobkyni, byly soudem prvního stupně správně zjištěny (v tomto směru, jak bylo uvedeno již výše, ostatně ani sama žalovaná ve svém odvolání ničeho nenamítala), je třeba mít za správné vyhovující rozhodnutí soudu prvního stupně ve vztahu k této části nároku. Naopak ve vztahu k původnímu nároku cestujícího M. H. je namístě závěr o tom, že pro jeho pozdní uplatnění jej již vzhledem k námitce žalované přiznat nelze.
18. Pokud jde o úrok z prodlení, soud prvního stupně přehlédl, že ve výše citované výzvě ze dne 24. 7. 2023 je stanovena lhůta k plnění, a to v trvání 14 dnů ode dne, kdy byla výzva učiněna (datována), tj. dle ustanovení § 1958 odst. 2 o. z. nastala splatnost nároku (té jeho části, již shledal odvolací soud důvodnou) až dne 7. 8. 2023; do prodlení se proto žalovaná mohla dostat až dne následujícího (§ 1968 o. z.), a tedy až od tohoto dne 8. 8. 2023 jí může náležet úrok z prodlení (§ 1970 o. z.), jehož výše byla jinak soudem prvního stupně správně určena podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb.
19. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně ve výroku I. potvrdil jako věcně správný podle ustanovení § 219 o. s. ř. pouze v rozsahu částky 250 EUR spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 8. 8. 2023 do zaplacení, ve zbývajícím rozsahu tohoto výroku jej naproti tomu podle ustanovení § 220 odst. 1 písm. b) o. s. ř. změnil tak, že žalobu zamítl.
20. S ohledem na změnu rozhodnutí ve věci samé rozhoduje nyní odvolací soud znovu o nákladech celého dosavadního řízení podle ustanovení § 224 odst. 2 o. s. ř. Vzhledem ke zcela srovnatelnému úspěchu žalobkyně i žalované (co do jistiny; nepatrný rozdíl ve vztahu k přiznanému příslušenství je zanedbatelný) pak odvolací soud rozhodl o tom, že právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů nemá žádný z účastníků (§ 142 odst. 2 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat za podmínek uvedených v ustanovení § 237 o. s. ř. dovolání, a to ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení. Dovolání se podává k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně. Přípustnost dovolání zkoumá dovolací soud (§ 239 o. s. ř.).

Praha 6. listopadu 2024

Mgr. Pavel Freibert v. r.
předseda senátu